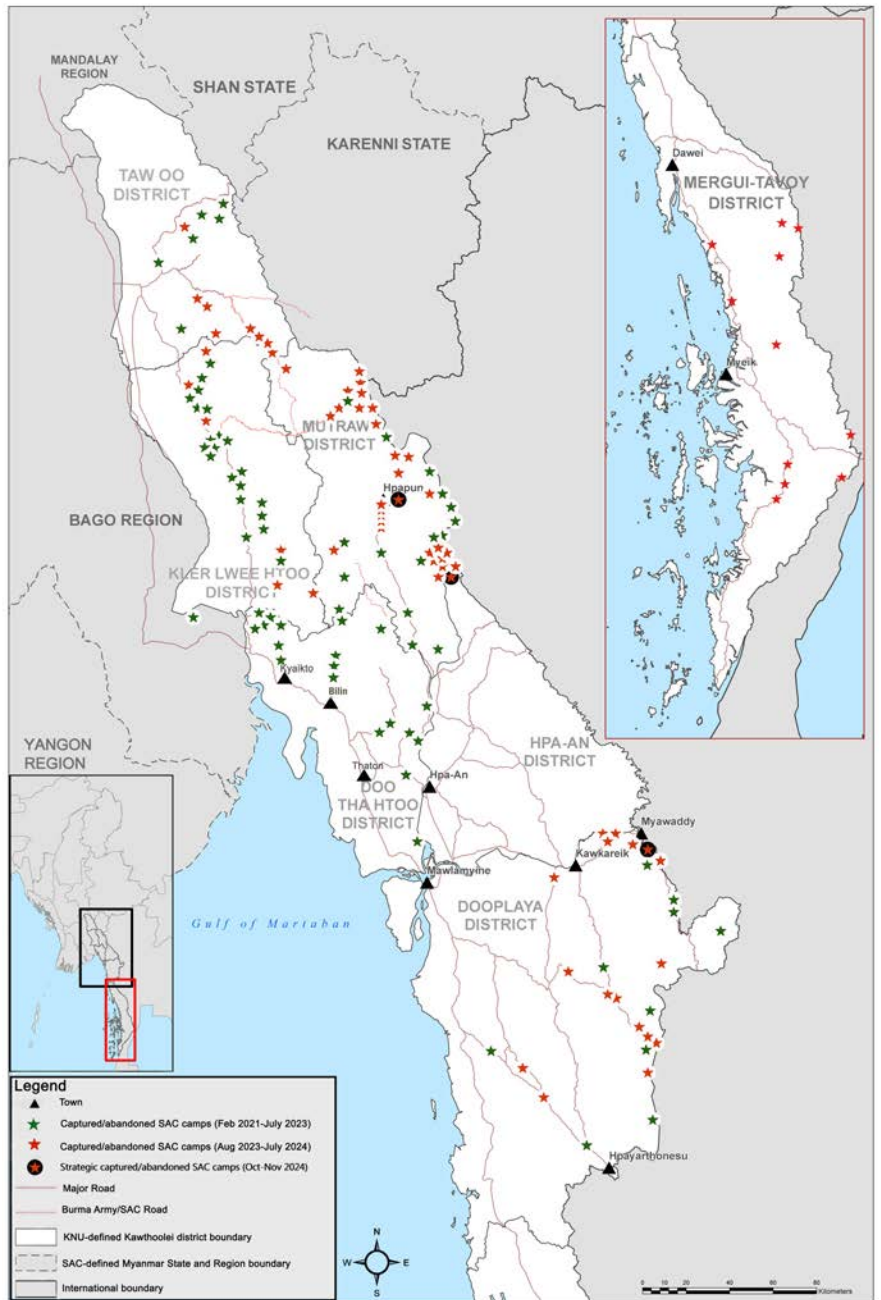

ในปีที่ผ่านมา KNLA (Karen National Liberation Army หรือ กองทัพปลดปล่อยชาติกะเหรี่ยง) และพันธมิตร สามารถขยายอาณาบริเวณในความควบคุมในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศพม่าได้เพิ่มมหาศาล โดยยึดคืนหรือผลักดันกำลังออกจากฐานทัพ SAC (State Administration Council หรือ สภาเพื่อการบริหารแห่งรัฐ) ได้เพิ่มอีก 70 แห่ง ซึ่งเป็นสัดส่วนมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนฐานทัพทั้งหมด 138 แห่งที่ยึดได้นับจากรัฐประหารกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 เป็นครั้งแรกในรอบ 40 ปี ที่พื้นที่กว้างขวางริมชายแดนไทย-พม่ากลับคืนมาอยู่ภายใต้การควบคุมของชาวกะเหรี่ยงอีกครั้ง

การโจมตีทางอากาศและปืนใหญ่ของ SAC ที่ทวีความรุนแรงขึ้นในปีที่ผ่านมา ไม่สามารถหยุดยั้งการขยายพื้นที่ของ KNLA ได้ หากกลับส่งผลให้พลเรือนบาดเจ็บล้มตายจำนวนมาก อีกทั้งยังทำให้จำนวนผู้พลัดถิ่นในประเทศหรือ IDPs (internally displaced persons) ในกัอูเหล่พุ่งสูงถึงกว่าล้านคน องค์กรชุมชนบนชายแดนได้พยายามเร่งบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือ IDPs ซึ่งจำนวนมากได้สูญเสียเสบียงข้าวสารไปกับอุทกภัยล่าสุดด้วย หากอุปสรรคสำคัญก็คือ การขาดงบประมาณสนับสนุนจากผู้บริจาคนานาชาติ ที่ยังคงส่งความช่วยเหลือส่วนใหญ่ผ่านทางหน่วยงานต่างๆ ในกรุงย่างกุ้ง แม้หน่วยงานเหล่านั้นจะไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่นอกการควบคุมของ SAC ได้เลยก็ตาม

แผนที่ : ฐานทัพ SAC ที่ถูกยึดหรือถูกผลักดันออกนับจาก ก.พ. 2564

เกี่ยวกับ KPSN

เครือข่ายสนับสนุนสันติภาพชาวกะเหรี่ยง (KPSN) เป็นเครือข่ายภาคประชาสังคมชาวกะเหรี่ยงจากประเทศพม่า/เมียนมาที่ใหญ่ที่สุด องค์กรสมาชิก KPSN ประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้แก่ชุมชนชาวกะเหรี่ยงที่ได้รับผลกระทบจากการสู้รบ ผู้พลัดถิ่นในประเทศ และผู้ลี้ภัยมาดลอดหลายทศวรรษ KPSN ทำงานเพื่อเสริมพลังให้ชุมชนชาวกะเหรี่ยงท้องถิ่น เก็บข้อมูลการละเมิดสิทธิมนุษยชน และประสานการผลักดันเพื่อสันติภาพที่ยั่งยืนและเท่าเทียมในดินแดนชาวกะเหรี่ยงแห่งประเทศไทย

การรุกรานอย่างรวดเร็วของ KNLA

ฐานทัพ SAC ที่ถูกยึดหรือผลักดันออกในช่วง 42 เดือนหลังรัฐประหาร (ก.พ. 2564 – ก.ค. 2567)				ฐานทัพ SAC ทั้งหมดที่ ถูกยึดหรือผลักดันออกใน ระยะ 12 เดือนหลัง (ส.ค. 2566-ก.ค. 2567)
จังหวัด	ยึดได้	ผลักดัน	รวม	
ดุดาทุ (ตะโล่ง/สะเทิม)	1	17	18	0
ดออุ (ดองอุ)	1	12	13	7
เคลลูลุยทุ (ญองเลบิน)	10	16	26	7
เมอญูย/ทวาย (ตะนิงธายี/ตะนาวศรี)	6	5	11	11
มือตโร (ผาปูน)	14	29	43	26
ดูลายา	21	3	24	16
พะอัน (ผาอ่าง)	0	3	3	3
รวม	53	85	138	70

นับจากกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564 ถึงกลางปี พ.ศ. 2567 SAC สูญเสียฐานทัพตนให้แก่ฝ่ายต่อต้านไป 138 แห่ง ซึ่งมากกว่าครึ่งของจำนวนนี้เพิ่งถูกตีแตกหรือผลักดันออกจากพื้นที่ในระยะหลังนับจากกลางปี พ.ศ. 2566 ถึงกลางปีพ.ศ. 2567 ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการรุกรานอย่างรวดเร็วของ KNLA และพันธมิตรในปีที่ผ่านมา

ฐานทัพ SAC ที่เพิ่งถูกยึดหรือผลักดันออกไปได้มากกว่าหนึ่งในสามอยู่ในจังหวัดมือตโร (ผาปูน) ซึ่งปัจจุบันพื้นที่เกือบทั้งหมดของจังหวัด รวมถึงชายแดนแม่น้ำสาละวินติดประเทศไทย ได้ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของ KNU (Karen National Union สหภาพแห่งชาติกะเหรี่ยง) แล้ว อีก 16 ฐานที่อยู่ในจังหวัดดูลายานั้นส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนถนนสายเอเชียและถนนเส้นอื่นที่ตัดเข้าสู่ประเทศไทย ส่วนในเขตเมอญูย-ทวาย ฐาน SAC

ทั้ง 11 แห่งเพิ่งถูกยึดได้ในปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นความเคลื่อนไหวทางทหารของ KNU ที่เพิ่มมากขึ้นในภูมิภาคตอนใต้

ในเพียงหนึ่งเดือนก่อนหน้ารายงานฉบับนี้เสร็จสิ้น SAC ยังได้สูญเสียฐานสำคัญทางยุทธศาสตร์ไปอีกหลายแห่ง ฐานปืนใหญ่บนยอดเขาฉ่วยดอโก่งซึ่งเป็นจุดที่มองเห็นบริเวณตอนใต้ของเมืองเมียวดีติดประเทศไทยได้ชัดเจน ถูกตีแตกเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม ฐานกั๊อฝอ จังหวัดมือตโร ซึ่งเป็นหนึ่งในที่มั่นสุดท้ายของ SAC ด้วยกำลังพลสี่กองพัน ถูกยึดได้เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม และต่อมาในวันที่ 1 พฤศจิกายน ฐานเกาะชอวาเลนบนยอดเขาเหนือสบเมย ซึ่งรัฐบาลทหารพม่าเคยตีแตกและนำไปสู่การล่มสลายของศูนย์บัญชาการมานะปอของ KNU เมื่อมกราคม พ.ศ. 2538 ก็ได้กลับมาอยู่ภายใต้การควบคุมของ KNU อีกครั้ง

ฐานทัพ SAC ในจังหวัดมือตโรที่ถูกยึดได้เมื่อ 9 พ.ย. 2567

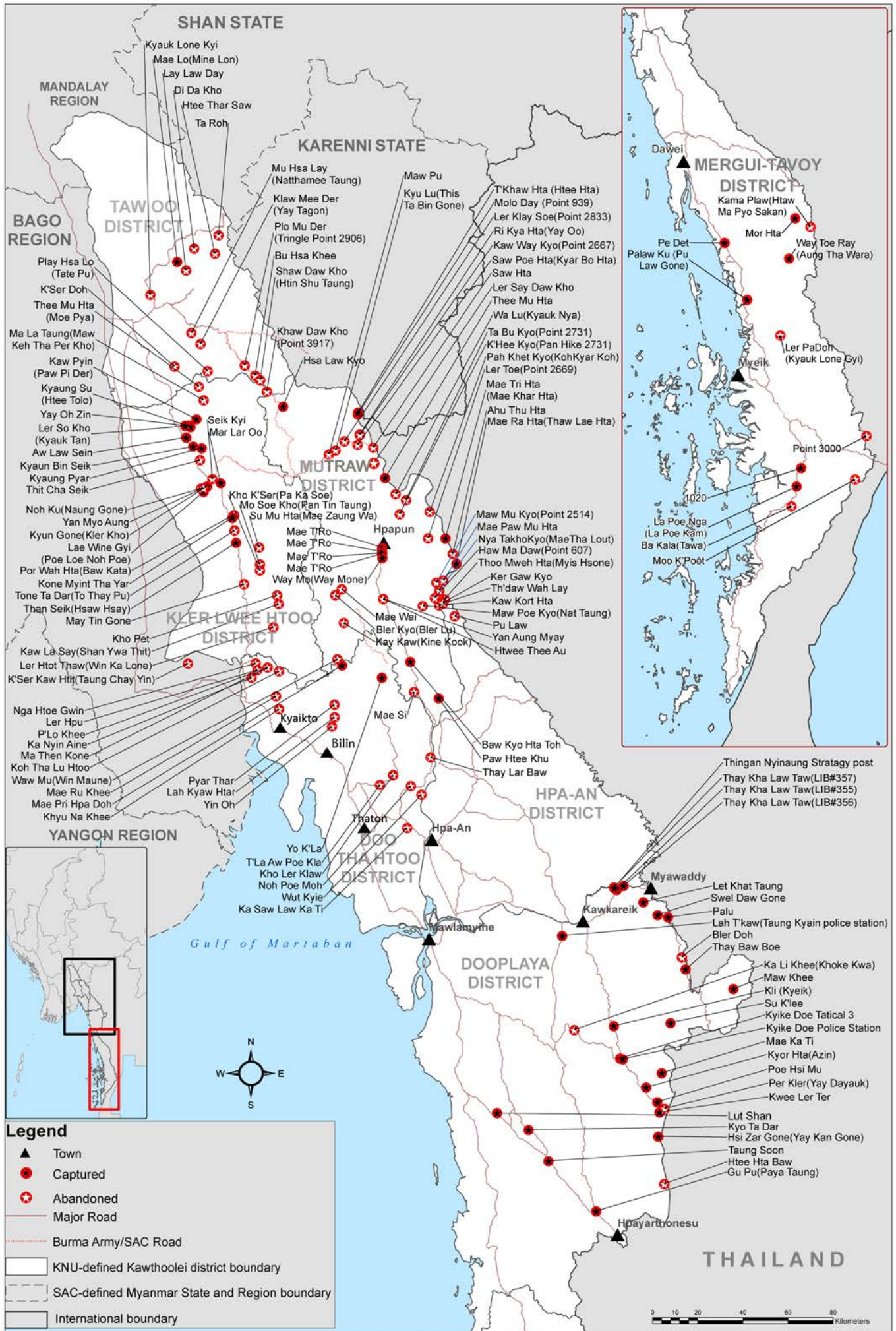

ฐานทัพ SAC ในจังหวัดมือตโรที่ถูกยึดได้เมื่อ 9 พ.ย. 2567

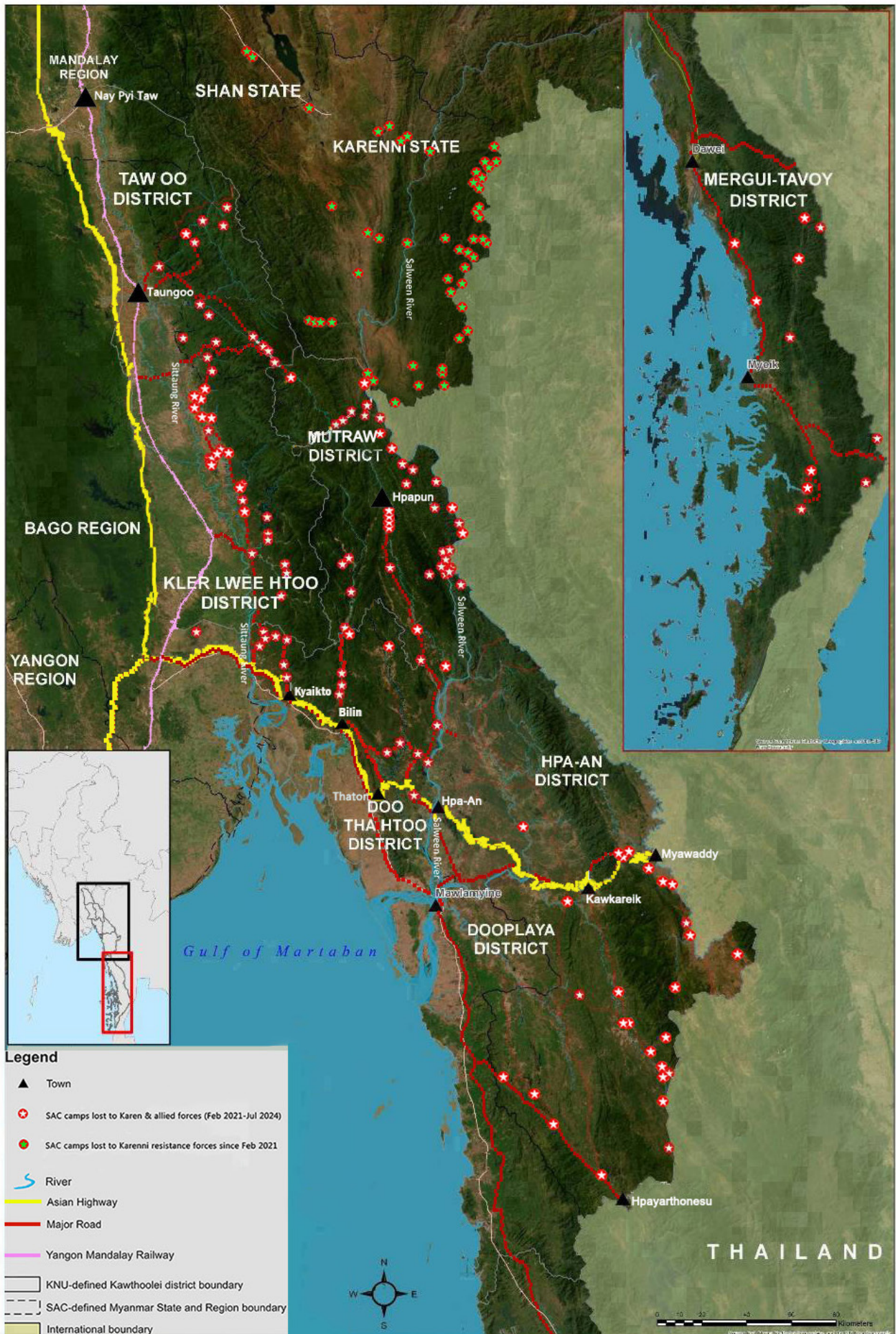

ฐานทัพ SAC บนยอดเขาฉ่วยดอโก่ง จังหวัดดูลายา ที่ถูกยึดทำลาย

ชื่อฐานทัพ SAC ที่ถูกยึดได้หรือผลักดันออก (ก.พ. 2564 – ก.ค. 2567)

แผนที่แสดงภูมิศาสตร์และโครงสร้างพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศพม่า แสดงฐานทัพ SAC ที่สูญเสียให้แก่ฝ่ายต่อต้านระหว่าง ก.พ. 2564 – ก.ค. 2567

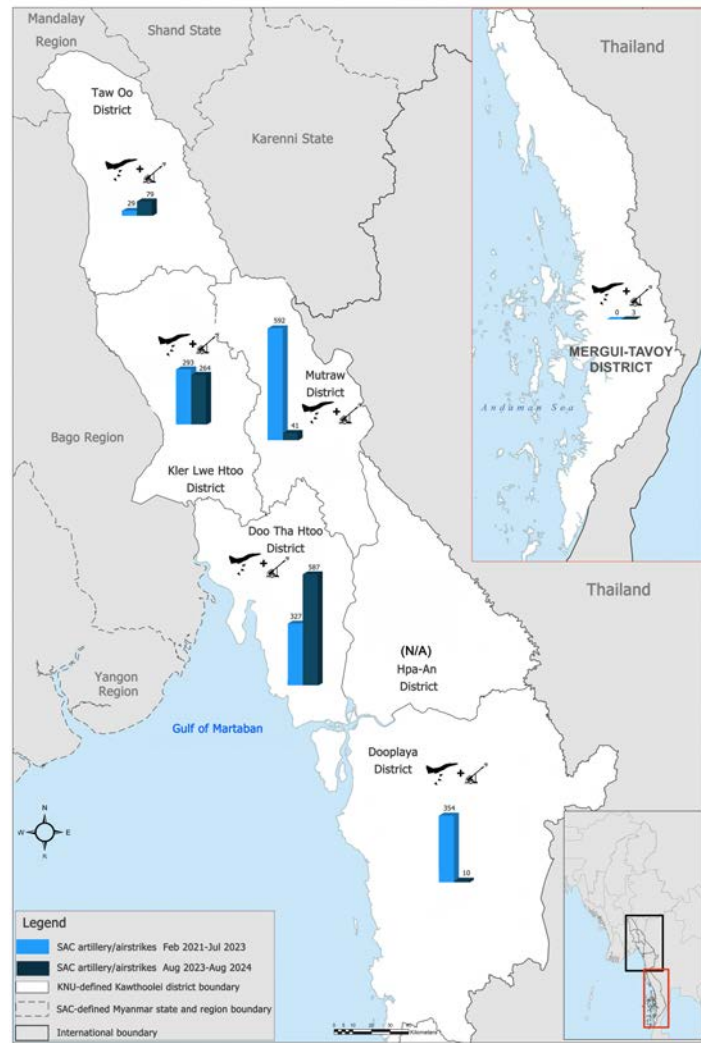
ตำแหน่งฐาน SAC ที่สูญเสียให้แก่ฝ่ายต่อต้านชาวกะเหรินเป็นข้อมูลจากเครือข่ายภาคประชาสังคมกะเหริน (Karenni Civil Society Network)

แผนที่นี้แสดงให้เห็นว่า ฝ่ายต่อต้านสามารถฉีกกำลังเข้าควบคุมบริเวณเทือกเขาด้านตะวันออกของหุบเขาแม่น้ำสะโตง ซึ่งเป็นการคุกคามเส้นทางขนส่งเสบียงและกำลังทหารระหว่างเนปีดอว์กับย่างกุ้ง อีกทั้งยังสามารถบุกขึ้นเหนือจนถึงบริเวณที่ห่างจากศูนย์บัญชาการกลางของเผด็จการทหารที่กรุงเนปีดอว์ไปเพียง 80 กิโลเมตร

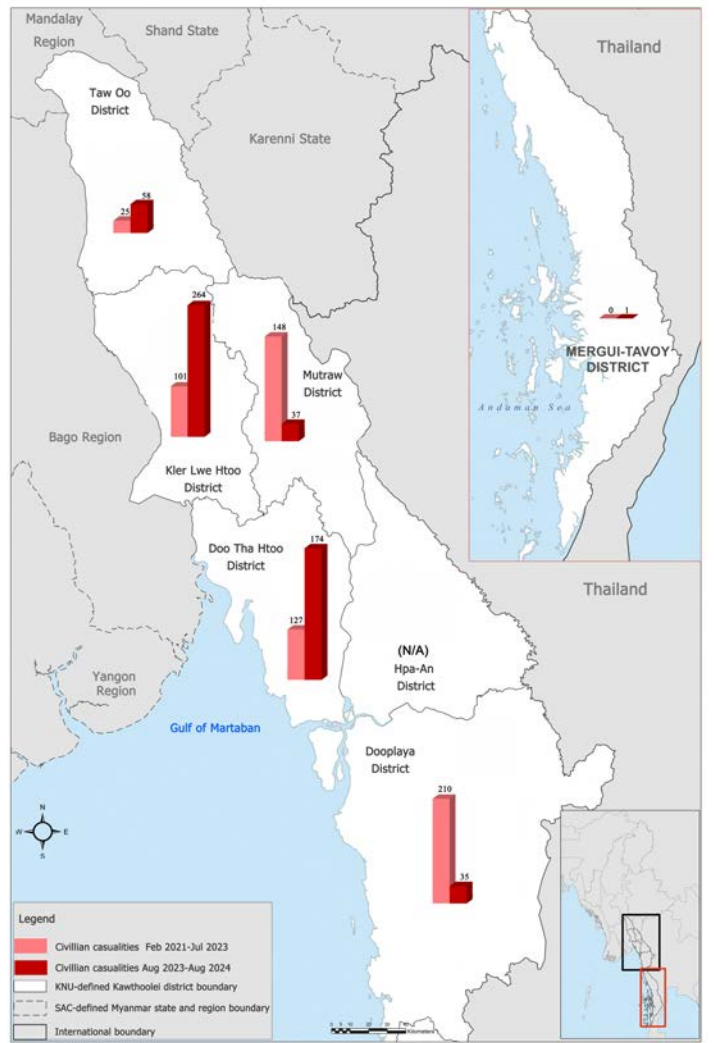
แผนที่นี้ยังแสดงให้เห็นพื้นที่ชายแดนไทย-พม่าที่ถูกฝ่ายต่อต้านเข้าควบคุมได้เป็นแนวยาว SAC ได้สูญเสียการควบคุมเหนือชายแดนทั้งหมดของรัฐกะเหรี่ยงตอนเหนือและรัฐกะเหรี่ยงตอนใต้ตรงข้ามจังหวัดแม่ฮ่องสอน และบริเวณกว้างขวางตอนใต้ของเมืองเมียวดีติดจังหวัดตากไปด้วย

การโจมตีพลเรือนด้วยกำลังทางอากาศและปืนใหญ่เพิ่มทวีคูณ

เปรียบเทียบความถี่ของการโจมตีทางอากาศ/ด้วยปืนใหญ่ช่วงแรกหลังรัฐประหารและปัจจุบัน

เปรียบเทียบการบาดเจ็บเสียชีวิตของพลเรือนจากการโจมตีทางอากาศ/ด้วยปืนใหญ่ช่วงแรกหลังรัฐประหารและปัจจุบัน

ที่	จังหวัด	การโจมตีทางอากาศ/ ด้วยปืนใหญ่	ผู้บาดเจ็บ-เสียชีวิต	การโจมตีทางอากาศ/ด้วย ปืนใหญ่	ผู้บาดเจ็บ-เสียชีวิต
		ก.พ. 2564 - ก.ค. 2567		ส.ค. 2566 - ส.ค. 2567	
1	ดู่ต่าหู่ (ตะไถ่/สะเทิม)	327	127	587	174
2	ตออุ (ตองอุ)	29	25	79	58
3	เคล่อลู่หู่ (ญองเลบิน)	293	101	264	264
4	เมอญู/ทวาย (ตะนาวศรี)	-	-	3	1
5	มือตรอ (ผาปูน)	592	148	41	37
6	ดูลายา	354	210	10	35
7	พะอัน (ผาอ่าง)	-	-	-	-
รวม		1,595	611	984	569

แผนที่และตารางเปรียบเทียบการโจมตีพื้นที่พลเรือนด้วยกำลังทางอากาศและปืนใหญ่ของ SAC แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงที่ทวีคูณขึ้นในช่วงก่อนหน้าการจัดพิมพ์รายงานนี้ แม้ว่าช่วงเวลาหลังจะสั้นเพียง 13 เดือน เปรียบเทียบกับ 30 เดือนก่อนหน้า การโจมตีที่พุ่งสูงขึ้นมากในจังหวัดดุดาทุและตออุ ขณะที่ยังรุนแรงอยู่เสมอในจังหวัดเคล่อลู่ทุ

การโจมตีของ SAC มักเป็นไปเพื่อป้องกันฐานกำลังตนในที่ราบตอนกลางประเทศและเส้นทางการขนส่งเสบียงกับกำลังทหารจากส่วนกลางไปยังพื้นที่ป่าเขาในจังหวัดที่ KNLA ควบคุมอยู่

ในช่วงปีที่ผ่านมา การโจมตีในจังหวัดมือตรอและดูลายาลดลงมากหากเปรียบเทียบกับในช่วงสองปีครึ่งหลังรัฐประหาร ทั้งนี้เนื่องจาก SAC ได้สูญเสียการควบคุมในพื้นที่เหล่านี้ไปแล้ว จึงไม่สามารถตั้งปืนใหญ่ยิงได้อีกต่อไป

แผนที่และตารางเปรียบเทียบความสูญเสียของพลเรือนสะท้อนความเปลี่ยนแปลงในการโจมตีของ SAC ด้วยเช่นกัน กล่าวคือมีความสูญเสียในจังหวัดดุดาทุและตออุเพิ่มขึ้น

หากลดลงในจังหวัดมือตรอและดูลายา อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้บาดเจ็บเสียชีวิตในจังหวัดเคล่อลู่ทุได้เพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าแม้ความถี่ของการโจมตีจะไม่ต่างจากเดิม เนื่องจาก KNLA ได้ขยายกำลังเข้าสู่พื้นที่ราบซึ่งมีประชากรหนาแน่นดังเช่นเมืองโมและจ็อกจี การโจมตีทางอากาศและด้วยปืนใหญ่จึงสามารถก่อให้เกิดอัตราการบาดเจ็บล้มตายสูงขึ้น

อาคารชุมชนที่ถูกทำลายจากการโจมตีทางอากาศหรือปืนใหญ่ของ SAC (ก.พ. 2564 - ส.ค. 2567)					
ที่	จังหวัด	โรงเรียน	โรงพยาบาล/ อนามัย	โบสถ์คริสต์	วัด
1	ดุดาทุ (ตะไถ่/สะเทิม)	2	2	0	4
2	ตออุ (ตองอู)	2	3	4	2
3	เคล่อลู่ทุ (ญองเลบิน)	7	5	6	15
4	เมอกุย/ทวาย (ตะนาวศรี)	0	1	0	0
5	มือตรอ (ผาปูน)	8	4	7	2
6	ดูลายา	3	5	6	8
7	พะอัน (ผาอ่าง)	0	1	0	0
	รวม	22	21	23	31

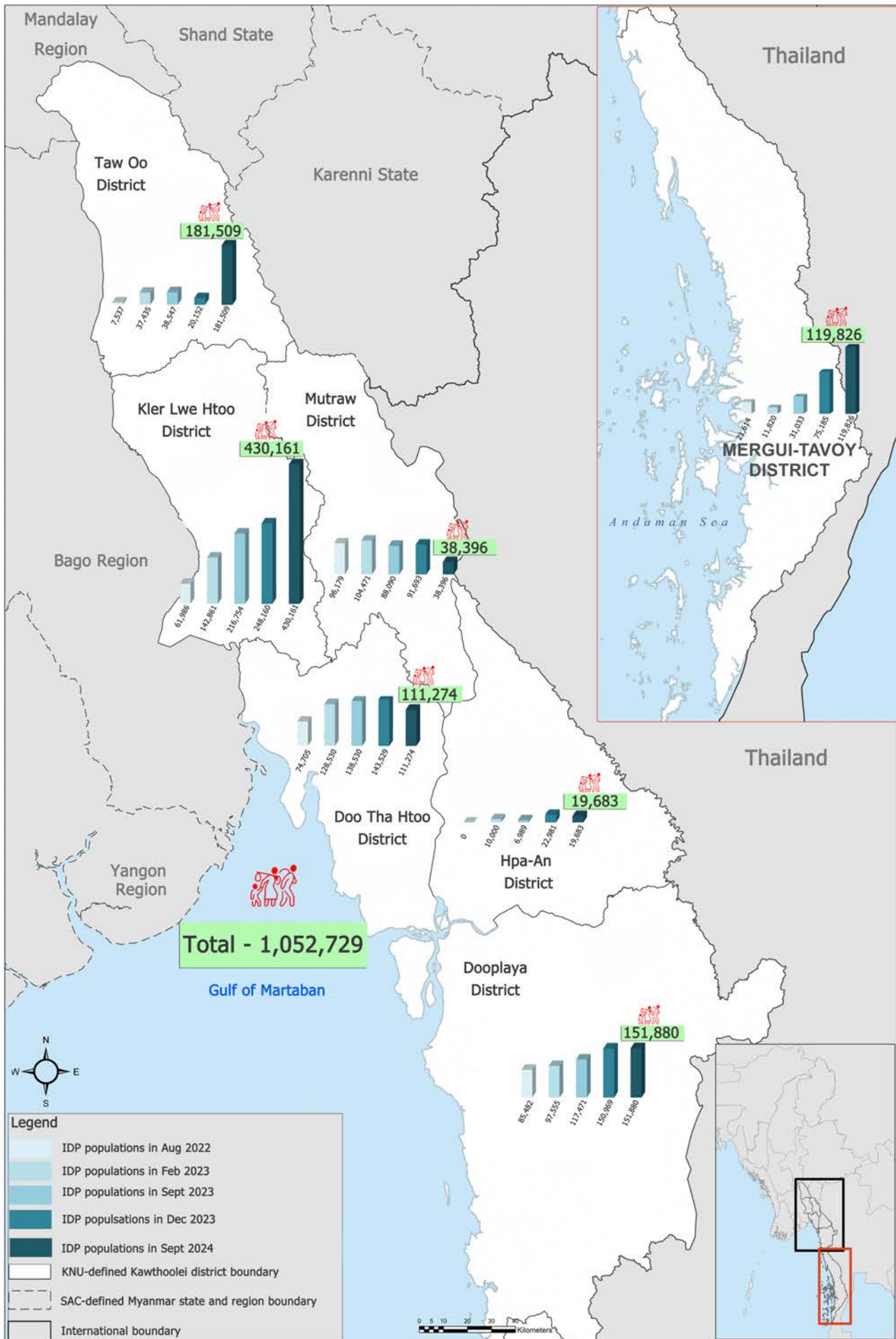
ตารางอาคารเรียน โรงพยาบาล และสถานที่ทางศาสนาที่ถูกทำลายจากการโจมตีทางอากาศหรือปืนใหญ่ของ SAC นับจากรัฐประหารนี้ แสดงให้เห็นรูปแบบการโจมตีที่พุ่งเป้าไปยังศูนย์กลางของชุมชนท้องถิ่น ด้วยความจงใจให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายสูงสุด และทำลายศูนย์รวมของชุมชน

การโจมตีทางอากาศและปืนใหญ่ของ SAC ส่งผลให้เด็กและชาวบ้านในจังหวัดมือตรอต้องอยู่อาศัยและเรียนหนังสือในป่า

จำนวนผู้พลัดถิ่น (IDP) ในก๊อฐเหล่ฟ่งสูงเกินล้าน

ความเปลี่ยนแปลงของประชากรผู้พลัดถิ่น (IDP) ในก๊อฐเหล่ ส.ค. 2565 – ก.ย. 2567

ความเปลี่ยนแปลงของประชากรผู้พลัดถิ่น (IDP) ในกัอูเหล่ : ส.ค. 2565 – ก.ย. 2567

ที่	จังหวัด	ส.ค. 2565	ก.พ. 2566	ก.ย. 2566	ธ.ค. 2566	ก.ย. 2567
1	ดุด่าทุ (ตะโง่ง/สะเทิม)	74,705	128,530	138,530	143,529	111,274
2	ตออุ (ตองอุ)	7,537	37,435	38,547	20,152	181,509
3	เคล่อลู่ทุ (ญองเลบิน)	61,986	142,861	216,754	248,160	430,161
4	เมอญู/ทวาย (ตะนาวศรี)	21,614	11,820	31,033	75,185	119,826
5	มือตรอ (ผาปูน)	96,179	104,471	88,090	91,693	38,396
6	ดูลายา	85,482	97,555	117,471	150,969	151,880
7	พะอัน (ผาอ่าง)	-	10,000	6,989	22,981	19,683
	รวม	347,503	532,672	637,414	752,669	1,052,729

ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2567 ประชากร IDP ในกัอูเหล่เพิ่มจำนวนสูงขึ้นจนเกินหนึ่งล้านคนเป็นครั้งแรกนับจากรัฐประหารกัมพูชา พ.ศ. 2564 ในจำนวนนี้ เป็นการเพิ่มขึ้นหลังจากปลายปีพ.ศ. 2566 ซึ่งมีประชากร IDP อยู่แล้ว 752,699 คนอีกถึงร้อยละ 40

ประชากร IDP เพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดในจังหวัดเคล่อลู่ทุและตออุ ซึ่ง KNLA และพันธมิตรได้ขยายกำลังเข้าควบคุมป่าเขาตามตะวันออกและซึบเข้าใกล้ฐานกำลังของ SAC ในพื้นที่ราบหุบเขาสะโง่งกับศูนย์บัญชาการกลางในกรุงเนปิดอว์มากขึ้น การโจมตีทางอากาศและด้วยปืนใหญ่เพื่อขัดขวางการขยายกำลัง KNLA เข้าสู่พื้นที่ราบโดยเฉพาะ

เมืองจ็อกจีและเมืองโมที่มีประชากรหนาแน่น ส่งผลให้เกิดผู้พลัดถิ่นฐานจำนวนมาก แม้การโจมตีทางอากาศและปืนใหญ่จะส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายในจังหวัดดุด่าทุเป็นจำนวนมากในช่วงปีที่ผ่านมา ก็กลับมิได้ก่อให้เกิดการพลัดถิ่นฐานอย่างกว้างขวางเท่ากับในจังหวัดเคล่อลู่ทุ เนื่องจากการโจมตีในดุด่าทุมิได้มีเป้าหมายเพื่อสกัดการเพิ่มกำลังทหารมายังเส้นทางขนส่งมือตรอ มิได้เป็นส่วนหนึ่งของการสู้รบที่มีอยู่ก่อน เมื่อการโจมตีซ้ำลง ชาวบ้านที่หลบหนีไปก็สามารถกลับบ้านได้

การรุกเข้าควบคุมพื้นที่จังหวัดมือตรอของ KNU ทำให้ประชากร IDP รวบรวมในสามสามารถกลับไปใช้ชีวิตที่บ้านของตน

ระหว่าง มี.ค.-เม.ย. 2567 บ้านเรือนและอาคารต่าง ๆ ในหมู่บ้านอะหนากวิน จังหวัดดูลายา ถูกทำลายจากการโจมตีทางอากาศและอาวุธหนัก

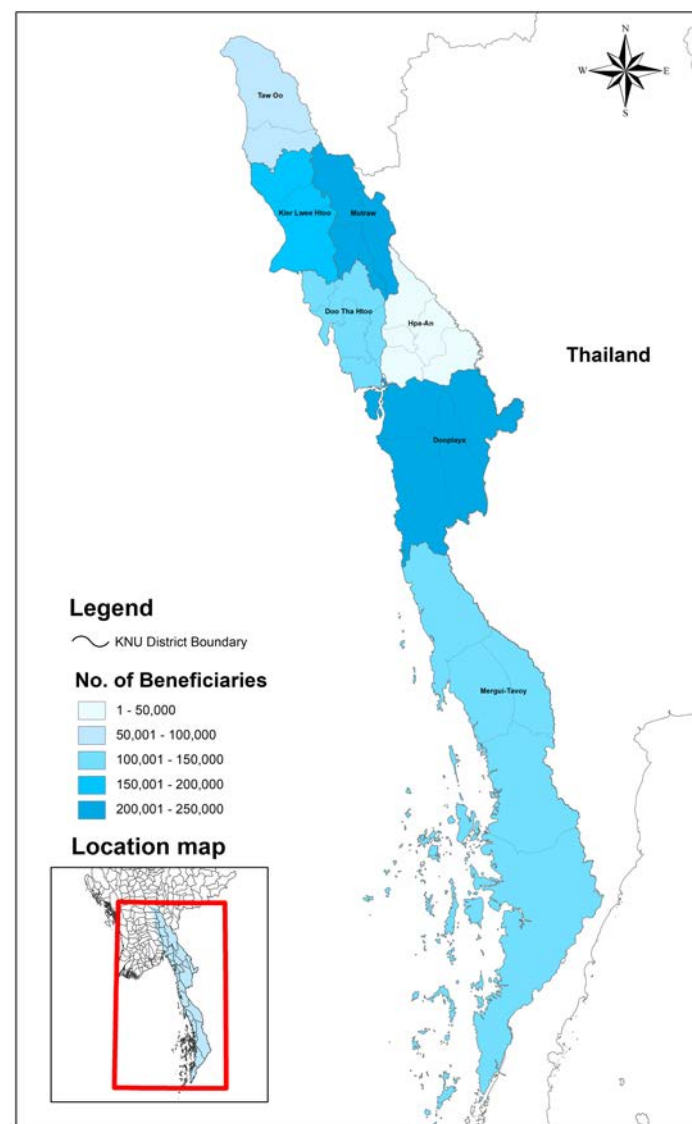

9 กันยายน 2567 กองทัพพม่าส่งเครื่องบินรบโจมตีหมู่บ้านโจ่งกาว่า อำเภอนิแหะ ซึ่งไม่มีการสู้รบอยู่ก่อนเลย

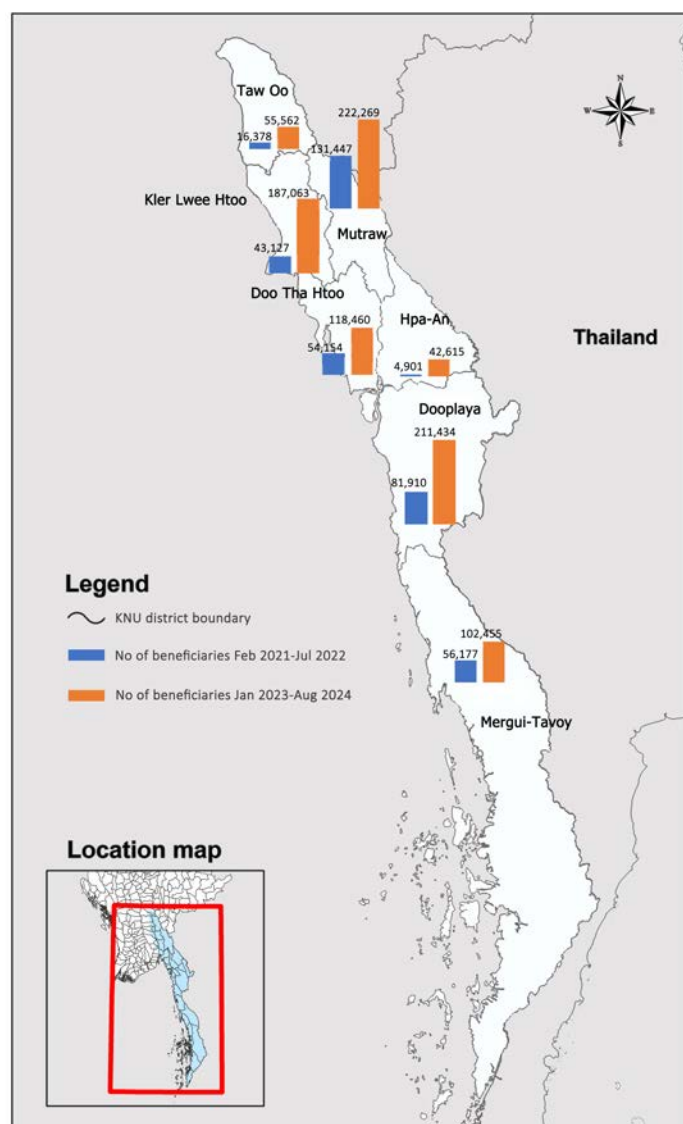
สิงหาคม 2567 วัดและสถานีนามัยในหมู่บ้านอะหนากวิน ถูกเผาทำลายโดย SAC

การเพิ่มความช่วยเหลือด้านอาหารข้ามพรมแดนสู่ก้อฐเหล

ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมของกลุ่มองค์กรชาวกะเหรี่ยง :
 ผู้ได้รับความช่วยเหลือและจัดส่งมอบอาหาร
 ม.ค. 2566 – ส.ค. 2567

เปรียบเทียบผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือข้ามพรมแดนในช่วงแรกหลัง
 รัฐประหารและปัจจุบัน

เปรียบเทียบผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือข้ามพรมแดนในแต่ละจังหวัด ในช่วงแรกหลังรัฐประหารและปัจจุบัน

ที่	จังหวัด	ผู้ได้รับความช่วยเหลือ (ก.พ. 2564-ก.ค. 2565) (18 เดือน)	ผู้ได้รับความช่วยเหลือ (ม.ค. 2566-ส.ค. 2567) (20 เดือน)
1	คูต่าทู (ตะไถ่/สะเทิม)	54,154	118,460
2	ตออุ (ตองอุ)	16,378	55,562
3	เคล่อลู่ทู (ญองเลบิน)	43,127	187,063
4	เมอกูย/ทวาย (ตะนาวศรี)	56,177	102,455
5	มือตรอ (ผาปูน)	131,447	222,269
6	ดูปลายา	81,910	211,434
7	พะอัน (ผาอ่าง)	4,901	42,615
	รวม	388,094	939,858

เนื่องจากจำนวนประชากร IDP ปัจจุบันพุ่งสูงกว่าเดิมถึงสามเท่า คือจาก 347,000 คนในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2565 มาเป็นกว่าหนึ่งล้านคนในเดือนกันยายน พ.ศ. 2567 ความช่วยเหลือจากองค์กรบรรเทาทุกข์ต่างๆ ของชาวกะเหรี่ยงจึงเพิ่มสูงขึ้นร่วมสามเท่า มีการส่งมอบความช่วยเหลือให้แก่ผู้พลัดถิ่น 940,000 คนในช่วงระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2566 ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2567 ขณะที่ในช่วง 18 เดือนก่อนหน้านี้ มีการจัดส่งความช่วยเหลือให้แก่ผู้พลัดถิ่นจำนวนเพียง 388,000 คน

กลุ่มองค์กรบรรเทาทุกข์ของชาวกะเหรี่ยงสามารถเพิ่มศักยภาพในการส่งมอบความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่เพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น ในชายแดนจังหวัดเคลอลุยที่เชื่อมต่อกับหุบเขาแม่น้ำสะโตงตอนกลางประเทศพม่า องค์กรบรรเทาทุกข์ของชาวกะเหรี่ยงได้เพิ่มระดับความช่วยเหลือสูงขึ้น 4 เท่าจากผู้ได้รับประโยชน์ราว 43,000 คนในช่วงแรกหลังรัฐประหาร ไปถึงกว่า 187,000 คน ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567

แม้กลุ่มองค์กรบรรเทาทุกข์ชาวกะเหรี่ยงจะสามารถกระจายความช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในทุกจังหวัดของกัอูเหล่ ปัญหาท้าทายใหญ่ก็คือ การขาดแคลนงบประมาณจากผู้บริจาดนานาชาติ ซึ่งแทนที่จะส่งมอบความช่วยเหลือโดยตรงข้ามพรมแดน กลับยังคงส่งความช่วยเหลือส่วนใหญ่ผ่านหน่วยงานต่างๆ ในย่างกุ้งซึ่งล้วนถูกจำกัดให้ทำงานได้เฉพาะในพื้นที่ภายใต้การควบคุมของ SAC และไม่สามารถเข้าถึงประชากรที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งซึ่งมีความต้องการจำเป็นสูงสุดได้เลย

ด้วยเหตุนี้ แม้จะสามารถเข้าถึงประชากร IDP จำนวนมากได้ กลุ่มองค์กรชาวกะเหรี่ยงเหล่านี้ก็สามารถส่งมอบอาหารให้แก่ผู้พลัดถิ่นได้ในปริมาณที่เพียงพอต่อการบริโภคเพียงสามเดือนเท่านั้น แทนที่จะเป็นหกเดือนตามความต้องการจำเป็นแท้จริง

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากหลายหมู่บ้านในจังหวัดดุดาทุ

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากหลายหมู่บ้านในจังหวัดดุดปลายา

ผู้พลัดถิ่น (IDP) ในจังหวัดดุดาทุ กำลังรับเงินช่วยเหลือที่ส่งข้ามพรมแดน

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากหลายหมู่บ้านในจังหวัดดุดปลายา

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากอำเภอกรือตือ จังหวัดดุดปลายา

ชาวบ้านที่ได้รับบาดเจ็บจากการโจมตีทางอากาศในจังหวัดดุดาทุ

เด็กที่ได้รับบาดเจ็บจากการโจมตีทางอากาศในจังหวัดดุดาทุ

13 กันยายน พ.ศ. 2567 กระสุนปืนใหญ่ของ SAC ทำลายสวนยางของชาวบ้านและทำให้สัตว์เลี้ยงเสียชีวิต

อุทกภัยเร่งวิกฤตการขาดแคลนอาหารของผู้พลัดถิ่น ก้ออูเหล่

ขณะที่การโจมตีพลเรือน เเสบียงอาหาร และโครงสร้างพื้นฐาน เป็นสาเหตุหลักของการพลัดถิ่นฐานและวิกฤตการขาดแคลนอาหาร สภาพภูมิอากาศที่ก่อให้เกิดภัยพิบัติรุนแรงในปีพ.ศ. 2567 ได้เร่งให้วิกฤตดังกล่าวรุนแรงขึ้นสำหรับ IDP กว่าล้านคนในก้ออูเหล่

พายุฝนและอุทกภัยในระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงกันยายน ได้ทำลายไร่นาข้าวในจังหวัดดุดาทุ มื่อตรอ พะอัน และดุดาทุเป็นพื้นที่ที่กว้าง อุทกภัยยังนำไปสู่การระบาดของแมลงศัตรูพืชที่โจมตีไร่และนาข้าว จังหวัดต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบมีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถผลิตข้าวได้ถึงครึ่งของที่เคยผลิตได้ในปีพ.ศ. 2566 โดยทั่วไปแล้ว ชาวบ้านจะเกี่ยวข้าวในเดือนตุลาคมหรือพฤศจิกายน และจะไม่มีข้าวสารมาเพิ่มอีกจนกว่าจะถึงปลายปี พ.ศ. 2568

ปรากฏการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อคลังอาหารของชาวบ้านเป็นอย่างมาก ประการแรก ราคาข้าวสารท้องถิ่นจะพุ่งสูง และงบประมาณระดับปัจจุบันที่เพียงพอต่อข้าวสาร 1-3 เดือนก็จะไม่เพียงพอ ประการที่สอง อาจไม่มีข้าวสารในท้องถิ่นเพียงพอสำหรับการอยู่อาศัย

ชุมชนบางพื้นที่กำลังวางแผนจัดการกับปัญหาการขาดแคลนข้าว ด้วยการสร้างระบบชลประทานพื้นบ้านเพื่อทำนาปรังนอกฤดู และหันมาปลูกพืชทางเลือกทดแทนข้าว เช่น มันสำปะหลัง

อุทกภัยและศัตรูพืชทำลายพืชผลในจังหวัดมื่อตรอ

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากอำเภอกรือตือ จังหวัดดupleaya

ผู้พลัดถิ่น (IDP) จากอำเภอกรือตือ จังหวัดดupleaya

ทุนสนับสนุนเพื่อบรรเทาวิกฤตด้านอาหารคือ ความจำเป็นเร่งด่วน

เมื่อคำนวณจากจำนวนประชากร IDP ในก้อฐเหล่เมื่อปลายเดือนกันยายน พ.ศ.2567 ซึ่งมีอยู่ 1,052,729 คนกับราคาข้าวสารในปัจจุบัน การให้ความช่วยเหลือด้านอาหารแก่ผู้พลัดถิ่นที่ครอบคลุมช่วงเวลา 6 เดือนในปีพ.ศ. 2568 จะต้องการงบประมาณอย่างน้อย 114 ล้านบาทสหรัฐ ทั้งนี้ การคำนวณดังกล่าวยังไม่ได้พิจารณางบประมาณที่มีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นจากปัจจัยการขาดแคลนคลังข้าวสารในท้องถิ่น และความจำเป็นที่จะต้องนำเข้าข้าวสารจากพื้นที่อื่น นอกจากนี้ ยังคงมีความต้องการงบประมาณสนับสนุนโครงการด้านการเกษตรของชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาวิกฤตความมั่นคงทางอาหารอีกด้วย

หากวิกฤตการขาดแคลนอาหารของผู้พลัดถิ่นในประเทศไม่ได้รับการเยียวยาอย่างเหมาะสมแล้ว การหลั่งไหลของผู้ลี้ภัยจากก้อฐเหล่สู่ประเทศไทยก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มทวีคูณ

ฐานช่วยต่อโก้ง (ว่า เหม่ ฐ คี) ของ SAC ที่ถูกฝ่ายต่อต้านยึดได้เมื่อ 17 ต.ค. 2567

ฐานทัพ SAC ถูกฝ่ายต่อต้านยึดได้

ฐานแม่คาค่า ที่ถูกฝ่ายต่อต้านยึดได้เมื่อ มี.ค. 2567